

**HET EERSTE
DIER DAT
OOIT
AAN BOORD
STAPTE,
WAS STIER
NICO**

Hebben dieren vliegans? Mijn kater Odi in ieder geval niet. Die heeft er flink wat vliegreuen opzitten: zes vluchten, waarvan vier in de cabine. Een compliment aan vliegmaatschappij Aeroflot is hier op zijn plaats. De Russen gaven Odi elke keer een gratis stoel naast de mijne. Daar lag de pluizige dikkerd, uitgestrekt op het pluche. Stijgen, vliegen, landen – en maar stug door blijven snorren. Volgens mij had het best geen flauwe notie.

‘Een eigen stoel?’ vragen ze bij Animals to Fly, een vrachtagent voor dierenvervoer, verbaasd. ‘Dat is toch wel een uitzondering, hoor.’ En inderdaad, de meeste dieren vertrekken vanaf Schiphol in het bagageruim. Het is even slikken: in de vliegwereld is een dier gewoon cargo. Dit klinkt dramatischer dan het is. Het transport van dieren is internationaal geregeld volgens de veiligheidsvoorschriften van de International Air Transport Association, de Live Animals Regulations en de Animal Welfare Act. Deze voorschriften zien toe op de situatie in het bagageruim en de manier van in- en uitladen. ‘De dieren krijgen een passende sky-kennel en er wordt altijd op gelet dat de klimaat- en drukbeheersing in het compartiment in

orde is’, zegt Niels van Viersen van Animals to Fly. ‘Als er ook maar de minste twijfel bestaat over de juiste temperatuur in het ruim, geven we het dier niet mee.’ Gemiddeld verzorgt Animals to Fly zo’n dertig transporten per week, variërend van één trouwe viervoeter tot honderdduizend regenwormen. ‘Die wormenkweker is een vaste klant van ons, dus hij transporteert tegen lagere tarieven’, zegt Van Viersen. ‘Net als de fokker die maandelijks tienduizenden hamsters naar Dallas exporteert. Je vraagt je af waarom die Amerikanen ze zelf niet fokken, maar de handel loopt goed.’ Waar een klein land groot in kan zijn. De laatste tijd worden ook met Dubai goede zaken gedaan. Volgende week vertrekt het zoveelste dierentransport naar het oliestaatje. ‘Er zijn mensen daar die hebben een dierenpark als tuin, dus brengen wij er pauwen of herten heen. We hebben onze goede naam mede aan onze luchthaven te danken. Schiphol is snel en efficiënt. Soms kan het voor een klant in Zuid-Frankrijk aantrekkelijker zijn om zijn dieren via Schiphol te laten vliegen dan via een andere luchthaven.’

Beneden staan vijftig zilverkleurige kisten te trappelen en te koeren voor hun transport naar Peking. Soms staart een geel kraalooog ons door de luchtgaten aan. Deze postduiven zullen na hun intercontinentale

vlucht zelf de vleugels uitslaan om prijzen binnen te halen voor hun gokbeluste baasjes.

Het eerste dier dat ooit aan boord van een vliegtuig stapte, was stier Nico. Nico vloog in 1924 met de KLM van Rotterdam naar Parijs en heeft waarschijnlijk niet veel volgelingen van zijn soort gehad, want eigenlijk is het vliegverkeer een beetje te luxe voor veevervoer. Bij frequent flyers moeten we vooral denken aan knaagdierpjes, vogels, katten, honden, herten, tijgers, leeuwen, moeflons, paarden, giraffen, neushoorns, olifanten – de hele Ark van Noach, voor wie het betaalt. Animals to Fly heeft sinds 1990 fruitvliegjes uitgecheckt voor tomatenkwekers en walvisen voor dolfinaria. Zoveel dieren, zoveel wensen. Voor het giraffe dat naar Singapore vertrok, moest een schamerende kist worden gemaakt, zodat het met zijn lange nek toch door de lage deur van het vliegtuig paste. Animals to Fly kreeg Lufthansa zo ver dat het voor het eerst met een Boeing 747 op Schiphol vloog: voor een kolonie struisvogels. Behalve de piloot en een paar verzorgers paste er geen mens meer bij.

Toch zijn zakenlieden gemakkelijke klanten, zegt Van Viersen. Particulieren moeten worden gerustgesteld, zijn soms aan de telefoon al in tranen. ‘Ik begrijp dat goed, het is ook een gedoe. Als je een transfer hebt op

een grote luchthaven, zou je hond zomaar het vliegtuig kunnen missen. Wij nemen alle planning en rompslomp uit handen. We hebben een Poolse klant die altijd last minute met zijn hondje naar Engeland vertrekt. Dat is met de Engelse wetgeving niet eenvoudig.’

Regels voor het invoeren van dieren verschillen per land. Inenting tegen hondsdolheid en een gezondheidsverklaring heb je altijd nodig, maar landen als Engeland, Zweden en Malta maken het nog ingewikkelder met langlopende bloedtesten en verplichte quarantaines.

De postduiven zijn inmiddels naar het Dierenhotel op Schiphol gebracht, waar ze zullen wachten om ingecheckt te worden. Dierenhotel is een groot woord. Er is wel een receptie, maar de achtergrondmuziek bestaat uit geblaf en het ruikt er naar hooi en mest. Een poster aan de wand toont hoe pallets met eindagskuikens worden gestapeld. Een vriendelijke illustratie van ontluiserende massaconsumptie. ‘En een herrie dat dat maakt!’ zegt loader Floris. ‘Duizenden per dag vertrekken er naar het oosten.’ Zo dubbel is onze dierenliefde: op een van de bestemmingen van deze piepkuikens, Tokio, is op een luchthaven een vijfsterrendierenhotel geopend, waar viervoeters,

365 dagen per jaar, 24 uur per dag, worden geknuffeld tot ze er genoeg van hebben. Een gat in de markt, moet ook de Amerikaanse luchtvaartmaatschappij Companionair hebben gedacht, die sinds 2001 vluchten verzorgt waarbij alle honden, ongeacht hun afmeting, bij hun baasje in de cabine mogen zitten.

In Nederland zijn we nog niet zo ver. KLM heeft vooral een reputatie hoog te houden in paardentransport. Grote trailers uit heel Europa rijden af en aan. Paardentransporteur Kennard Buisman maakt al jaren dankbaar gebruik van het Dierenhotel: ‘We hebben net een paard uit Houston in laten vliegen. Als de papieren zijn afgestempeld, brengen we hem verder over de weg, naar Frankrijk.’ Uit de verte klinkt een verontrust gehinnik. Gelukkig mogen eigenaren met hun paard mee het vrachtruim in. Dat voorrecht heeft alleen de edele viervoeter.

Als de paarden zijn vertrokken en de duiven op de pallets staan, zet een Duitse Staander, de staart tussen de benen, voor het eerst poot op Nederlandse bodem. Hij mag nog even een rondje maken op het terrein, voordat hij naar zijn eigenaren wordt gebracht. Bij de slagbomen bakt hij geroutineerd zijn territorium af, dan kwispelt hij alweer. ‘Zie je nu wel’, zegt Floris. ‘De dieren zijn meestal stukken minder zenuwachtig dan hun baasjes.’ ■